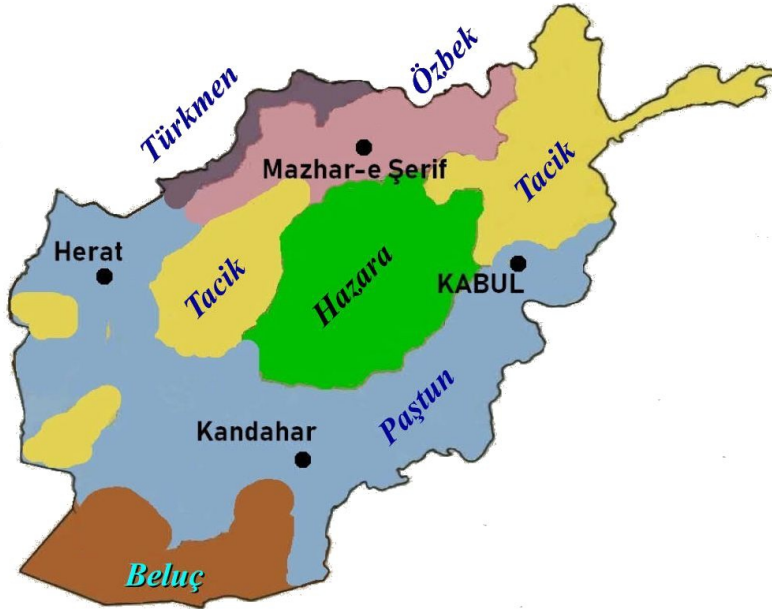

Hem İsviçre, hem de Afganistan birçok halkların yaşadığı devletlerdir:

İsviçre tek bir devlet olduğu halde, orada 4 farklı dil konuşuluyor, dördü de resmidir: Almanca, Fransızca, İtalyanca ve birkaç balkan köylerinde konuşulan Romanş dili.

İsviçre'de 8,5 milyon insan yaşıyor; onların bir çeyreği yabancıdır.

Afganistan'da tam 41 dil konuşuluyor. Ama bunların çoğu birbirlerine yakındır:

- 3/4 Farsça (İran) dil grubuna giriyor: Paştun, Dari, Tacik, Hazara, Beluç v.s.
- 1/4 Türk grubuna giriyor: Türkmençe, Özbekçe, Kırgızce

Afganistan'da bugün 37,2 milyon insan yaşıyor. Yabancı hemen hemen yok. Ama 40.000 yabancı asker Afganistan'da görev yapıyor.

Bugün gene **Afganlılar** için dua etmek istiyoruz (bakınız: 13. gün "Orta Asya" ve 15. gün "Avusturya'daki Afganlılar"). Bir ayda 3 defa aynı halk için dua etmek fazla değil mi? Hayır, bazen bir halk için dua ettiğimiz zaman hissediyoruz ki, o halkın zamanı henüz gelmemiştir. Ama Afganlıların kurtuluş vakti artık geldi.

Yüzlerce sene izole ve müjdeden uzak bir durumda yaşadından sonra, Rab 40 yıllık bir savaşı kullandı, Afganlıları müjdenin eşiğini getirsin. Memleketlerindeki kargaşıklık ve umutsuzluktan kaçarak milyonlarca Afganlı Avrupa'da yeni bir hayat arıyorlar. Ve her gittikleri yerde imanlılar onları bulup Kurtarıcıyla tanıştırsınlar.

İsviçre'de yaklaşık 12.500 Afganlı yaşıyor; hepsi de mülteci olarak buraya geldiler. Bu, Somaliler ve Suriyeliler'den sonra üçüncü büyük halk grubudur. Mülteci (bejanets) olarak gelen kişi, bir davadan geçmesi lazım. Kabul edilirse, resmi status kazanıyor ve bir vatandaş gibi yaşayabilir. Ancak o zamana kadar hareket özgürlüğü ve çalışma hakkı yok; çoğu da reddediliyor.

Zaten gelenlerin büyük çoğunluğu genç erkeklerdir. İyi bir iş ve rahat geçim bulmak umuduyla geldiler. Ama sık sık beklediklerini bulamıyorlar: gece gündüz barakalarda

sürünüp canları sıkılıyor, belirsizlik de ağır basıyor: kabul edecekler mi beni, etmeyecekler mi? Özellikle okullarda ateşli tartışmalar yapılıyor, iki farklı dünya çarpışıyor.

16 yaşındaki Ayşe kendi görüşlerini okulda savunmaktan çekinmiyor. İsviçreli gençler için Afganlılarda gördükleri çocuk yaştaki evlilikler, eşlerin ana baba tarafından seçilmesi, çok hassas bir konudur. Onu kesinlikle kabul edemezler.

Ayşe ise, karşı koyuyor: okul arkadaşlarını suçluyor: "Seks konusunda hiç bir sıranız yok. Kim kiminle yatmak isterse, onu yapıyor!" Afganlı genç kız, kendi dünya görüşüne dayanarak İsviçre'den iğrenmeye başlıyor, İsviçreli gençlerde hiç namus kalmadı diye şikayet ediyor.

Lugano tren istasyonunda polise götürülen Afgan mülteciler

Avrupa'da 'cinsel eğitim dersleri' - müslüman devletlerden gelen gençler için ayıp bir konu

İSVİÇRE'deki AFGANLILAR için dua konuları:

1. Oradaki Afganlıların vakti çok: saatlerce konuşabilirler. İsviçreli kardeşler bu fırsatı kullansınlar, mültecilerle oturup sohbet etsinler, hatta gerçek arkadaşlıklar kursunlar.
2. Avrupa ve özellikle İsviçre'de yaşayan Afganlılar, artık Orta Asya'da yaşamadıklarını anlasınlar. Avrupa'daki toplumlara entegre olmazlarsa, hayatları çok zor olacak. Dua edelim, Afganlıların arasından birçok örnekler çıksın, İsa'da yepyeni hayat bulsunlar
3. Dilleri yakın olduğu için, İranlı imanlılar Afganlılara çok rahat müjdeleyebilir. Dua edelim, İsviçre'de İranlılar yüreklerini açıp bu hizmeti yapsınlar.

